

fælge Eiendommen og saa af den indvundne Kapital og Renten yde Hønsleiehjælp til Almuernerne; men man siger ikke, at paa Grund af, at dette kan skee, nægtes Beløbet. Udvalget siger kun: „Vi holde for, at Kommunitetet ikke har med denne Stiftelse at gjøre, vi holde for, at det vilde være en ufornuftig Gjerning der at opføre en ny Bygning og derved paadrage sig store Bekostninger; derfor foreslaae vi at nægte denne store Sum, og opfordre Thinget til ikke at give sig af med Walkendorfs Kollegium. Vi lade Kollegiet staae og vi lade Kollegiet falde; vi tage med Fornøielse imod de store Mænd, der ere gaaede ud derfra, og vi maae for Fremtiden savne dem. Der er imidlertid i saa Henseende ikke Fare paafærde; thi den Fare, der var paa Walkendorfs Tid med Hensyn til at komme til at savne berømte og brugbare Mænd i Landet, eksisterer ikke mere; den Slags berømte Mænd findes nu i Dufinviis, for Betaling faaer man dem alle, og uden Betaling faaer man ingen, saa at dette Formaal altsaa ikke mere er tilstede. Fra Statens Side er dette Forhold efter mit Skøn slet ikke mere tilstede, og altsaa vilde det være meget urigtigt, om Staten i mindste Maade vilde blande sig deri.

Alberti: Udvalget siger i sin Betænkning, at Anmærkningerne til Finanslovsforslaget indeholde al ønskelig Oplysning om denne Sag, men deri er oplyst, at Walkendorfs Kollegium er i en saadan Tilstand, at det ikke længere er beboeligt, idetmindste ikke i sin Heelhed, og altsaa maa Udvalget formodentligt have erkjendt, at det nu er ubrugeligt. Naar det imidlertid erkjender dette og derhos siger, at det ikke vil gjøre noget Forslag om at restaurere Kollegiet saaledes, at det bliver brugeligt, saa er det i det Væsentlige det Samme som at foreslaae Kollegiet nedlagt, og den Henviisning, som den ærede sidste Taler gjorde til Kultusministeren, at han kan lade det staae eller falde, ligesom han selv vil, er ikke Andet end et Spil med Ord. Efter de Oplysninger, her foreligge, vil Kollegiet være ubrugeligt, naar det ikke bliver ombygget enten til 16 Nummer ved Hjælp af de 11,000 Rd., som ere forlangte, eller til 22 Nummer med 15,500 Rd., som ogsaa ere for-

langte, og jeg troer saaledes ikke, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i praktisk Henseende kommer nogen Veie med sin Henviisning. Spørgsmaalet er simpelthen dette: Vil Thinget foretage en Ordning, hvorved det neblægger Walkendorfs Kollegium, en 300aarig Stiftelse, der eies af Kjøbenhavns Universitet, der bruges i samme Diemed som Kommunitetet og tvende andre Stiftelser, blot fordi Udvalget har skrevet 10 Linier i sin Betænkning, som ikke stemme med de faktiske Forhold? Derom er der Spørgsmaal, men ikke om, hvorvidt Ministeren skal lade Kollegiet staae eller falde, thi han bliver nødt til at lade det falde, naar Rigsdagen siger Nei til Bevillingen. Den ærede Rigsdagsmand forbigik aldeles den Hovedbetragtning, jeg gjorde gjældende imod Udvalget, at Ministeren i Finanslovsforslaget aldeles klart har sagt, at han foreslaaer Summen bevilget af Kommunitetet paa Grund af den nære Forbindelse, hvori dets og Kollegiets Diemed staae til hinanden. Udvalget siger, at dette ikke er rigtigt, medens jeg støttede mig til, at Kommunitetet efter sin Oprindelse og Anvendelse, er den Pengemagt, der skal understøtte Walkendorfs Kollegium; men dette Spørgsmaal omgik den ærede Rigsdagsmand aldeles. Han mangværede derimod med, at Kollegiet var to Gange brændt, men en stor Deel af Kjøbenhavn brændte ogsaa hver af de to Gange, og det var ikke en Tilfældighed, der var særlig for dette Kollegium. En anden Ting er, at Kollegiet, navnlig efter den sidste Brand, saaledes som oplyst i Finanslovsforslaget, er blevet opbygget paa en mindre helbig Maade, men dette troer jeg ikke kan være en Grund til nu at nægte at rette den Feil, der da blev begaaet, saaledes at Bygningen navnlig ikke kan holdes tilstrækkelig fri for Fugtighed. Det er ikke for at haandhæve den gamle Regel, at alle gode Gange ere tre, at jeg understøtter Forslaget, men jeg gjør det, fordi jeg troer, at naar Rigsdagen befatter sig med Kjøbenhavns Universitet, er det dens Pligt at respektere de Dverenskønst om Pengemidler, der ere truffet mellem Private og Universitetet, og af saadanne Dverenskønst foreligger der en heel Række med Hensyn til Walkendorfs Kollegium. Jeg skal ikke her fordybe mig i nogen Specialitet, men